

2 ZT 233/2013

V Praze dne 18.4.2017

Městskému soudu v Praze
prostřednictvím
Obvodního soudu pro Prahu 2

Věc: **obž. Petra J** , nar. , **Iva M** , nar. , **Marie R** ,
nar. , **Hana Š** , nar. , **Daniela Š** , nar.
- trestní řízení – odůvodnění odvolání proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze
dne 24.11.2016, sp.zn. 6T 136/2013

Proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 24.11.2016, sp.zn. 6T 136/2013,
doručenému státnímu zástupci dne 28.3.2017, jsem podala v zákonné lhůtě v neprospěch
obžalovaných ve výroku o vině i trestu

o d v o l á n í,

které nyní odůvodňuji takto:

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 byly obžalované **Petra J** , **Iva M** , **Marie R** , **Hana Š** a **Daniela Š** podle § 226 b) tr. řádu zproštěny obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně, sp. zn. 1 ZT 89/2012, přednesené státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, pro jednání spočívající v tom, že

se nejméně od 29.9.2007 do 28.9.2009 jako členky neregistrovaného neonacistického hnutí Resistance Women Unity – Jednota ženského odporu (dále RWU), po předchozích vzájemných dohodách mezi sebou a s dalšími dosud neustanovenými členkami tohoto hnutí, vedeny jednotným záměrem a s předem dohodnutou dělbou úkolů, podílely se na organizaci, personálním a materiálním zajištění a uspořádání různých akcí, jak veřejných tak pro vybrané skupiny osob, na zajištění výroby, výrobě a distribuci materiálů (samolepek, triček, odznaků, letáků) propagujících RWU, kdy tato propagace probíhala zejména v průběhu akcí pořádaných pro příznivce krajní pravice, dále transparenty a vlajkami, projevy jednotlivých členek RWU, přičemž získané finanční prostředky byly využity v rámci podpory tzv. Prisoners of War – vězně války (dále POW), kdy se jedná o uvězněné osoby, z řad krajní pravice, stejného smýšlení a přesvědčení, dále při těchto akcích vystupovaly s projektem první pomoci (dále SANI) účastníkům demonstrací z řad pravicového extremismu pro případ jejich zranění, vyhotovovaly pozvánky na jednotlivé akce a následné reporty z těchto akcí umísťovaly na veřejně přístupné internetové stránky hnutí RWU www.women-unity.net a www.odpor.org, kdy se tohoto měly dopouštět tím způsobem, že

1) obž. **Iva M** společně se samostatně stíhanými obv. Michaelou Č ,
Lucií K , Michaelou R a s dalšími třemi dosud neztotožněnými členkami

dne 19.1.2008 v přesně nezjištěnou dobu v Praze 2, na Palackého náměstí, se zúčastnily demonstrace „Za svobodu slova“ pořádanou Autonomními nacionalisty a Národním odporem, zde propagovaly hnutí RWU, kdy samostatně stíhaná obv. K vystoupila s projevem, samostatně stíhaná obv. R jí držela megafon, stály před transparentem s nápisem Resistance Women Unity, který držela obž. M se samostatně stíhanou obv. Č a třemi dalšími dosud neztotožněnými členkami RWU, a následný report z této akce byl umístěn na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-

unity.org,

2) obž. **Iva M** společně se samostatně stíhanými obv. Marií K , obv. Lucíí K a další dosud neztotožněnou členkou

dne 1.3.2008 v přesně nezjištěnou dobu v Plzni, na náměstí Emila Škody, se zúčastnily demonstrace uspořádané Národním odporem a zde propagovaly hnutí RWU, kdy samostatně stíhaná obv. K vystoupila za RWU s projevem a v průběhu pochodu nesly transparent s nápisem Resistance Women Unity, pozvánka na tuto demonstraci a následný report byly umístěny na veřejně přístupných internetových stránkách www.odpor.org,

3) obž. **Hana Š** společně se samostatně stíhanými obv. Martinou B , Evou B , Michaelou Č , Terezou H , Marií K , Lucíí K , Michaelou R a s dalšími dvěma dosud neztotožněnými členkami

dne 1.5.2008 od 13.00 hodin v Praze 3, na náměstí Jiřího z Poděbrad, se zúčastnily shromáždění a následného pochodu pořádné Svobodným odporem, zde propagovaly hnutí RWU, když samostatně stíhaná obv. K byla na ruce označena páskou RWU a vystoupila s projevem, obž. Š držela vlajku RWU, samostatně stíhané obviněné H , B a Č byly na rukách označeny páskou SANI, dále v průběhu pochodu samostatně stíhané obviněné R , B , K , K a dvě dosud neztotožněné členky hnutí RWU nesly střídavě transparent s nápisem Resistance Women Unity, současně obviněné R , K a K byly na ruce označeny páskou RWU, pozvánka na toto shromáždění byla umístěná na veřejně přístupných internetových stránkách www.odpor.org a následný report byl umístěn na stejných internetových stránkách a na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net,

4) obž. **Iva M** a obž. **Daniela Š** společně se samostatně stíhanými obv. Martinou B , Evou B , Michaelou Č , Terezou H , Marií K , Lucíí K , Michaelou R a s další dosud neztotožněnou členkou

nejméně od 23.4.2008 po předchozí vzájemné dohodě, vedené jednotným záměrem a s předem dohodnutou dělbou úkolů, se podílely na organizaci, personálním a materiálním zajištění uspořádání Dětského dne, společně zajistily místo konání, připravily hry a atrakce pro děti, stanovily výši vstupného a vyhotovily pozvánky, které byly umístěny na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, v době jeho konání od 31.5.2008 do 1.6.2008 uspořádaly v rekreačním objektu Radost, Vlastějovice u Kutné Hory, kterého se mohli zúčastnit pouze přívrženci krajní pravice se svými dětmi, bylo propagováno neonacistické neregistrované hnutí RWU, namísto samém společně připravily prostory pro jeho konání, jejich výzdoby, předávaných cen a diplomů bylo označením patrné, že pořadatelem je RWU, v průběhu akce se všechny obviněné společně s dětmi vyfotily před transparentem s nápisem Resistance Women Unity,

5) obž. **Petra J** a **Marie R** společně se samostatně stíhanými obv. Michaelou Č , Marií K , Lucíí K , Michaelou R a s další dosud neztotožněnou členkou

dne 6.12.2008 od 15.00 do 18.00 hodin v Praze 1, Jindřišská 35/966, v tělocvičně Gymnázia prof. J. Patočky, uspořádaly Mikulášskou besídku pro přívržence krajní pravice a jejich děti, přičemž již nejpozději od 4.11.2008 po předchozí vzájemné dohodě, vedeny jednotným záměrem a s předem dohodnutou dělbou úkolů, se podílely na organizaci, personálním a materiálním zajištění jejího uspořádání, přičemž obž. J vyhledala a zajistila vhodné prostory pro konání besídky, samostatně stíhaná obv. R vyhotovila pozvánku, kterou rozeslala mezi příznivce krajní pravice, a současně byla vyvěšena na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, zajistily balíčky včetně programu pro děti, občerstvení, během akce pak výzdobou, oblečením, předávanými cenami a diplomy propagovaly RWU a následný report z této Mikulášské besídky umístily na

veřejně přístupné stránky www.women-unity.net,

6) obž. **Petra J** společně se samostatně stíhanými obv. Martinou B , Michaelou Č a Michaelou R , která za toto jednání byla již trestně stíhána a odsouzena,

dne 1.5.2009 od 13.00 hodin v Brně, nám. Svobody, se manifestu pořádaného Dělnickou stranou a neformálním sdružením Svobodná mládež Brno, zde propagovaly hnutí RWU, přičemž samostatně stíhaná obv. R vystoupila s projevem, obž. J se samostatně stíhanými obv. Č a R byly na ruce označeny páskou SANI a obž. J se samostatně stíhanými obv. B , Č a R při manifestačním průvodu nesly transparent s nápisem Resistance Women Unity, pozvánka na tento manifest byla uveřejněna na veřejně přístupných internetových stránkách www.odpor.org a následný report z této akce byl rovněž umístěn na těchto internetových stránkách a na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net,

7) obž. **Petra J** společně se samostatně stíhanými obv. Martinou B , Martinou B , Michaelou Č , Michaelou R a Zuzanou F a společně s další dosud neztotožněnou členkou,

nejméně od 23.3.2009 po předchozí vzájemné dohodě, vedené jednotným záměrem a s předem dohodnutou dělbou úkolů, se podílely na organizaci, personálním a materiálním zajištění uspořádání Dětského dne, společně zajistily místo konání, připravily hry a atrakce pro děti, stanovily výši vstupného a vyhotovily pozvánky, které byly umístěny na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, v době jeho konání od 30.5.2009 do 1.6.2009 v rekreačním objektu Radost, Vlastějovice u Kutné Hory, kterého se zúčastnili pouze přívrženci krajní pravice se svými dětmi, v jeho průběhu došlo k propagaci RWU, zejména prodejem samolepek, udělované diplomy byly s označením pořádatelů hnutí, současí výzdoby byly vystavené transparenty s nápisem Resistance Women Unity, samostatně stíhané obviněné B , Č , R a F se společně vyfotily pod transparentem s nápisem Resistance Women Unity, následný report z této akce byl umístěn na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net,

Nejprve je nutné konstatovat, že z napadeného rozsudku není zřejmá úvaha soudu, která jej vedla k užití popisu skutku v té podobě, ve které je uveden v původní obžalobě státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně, ačkoliv obžaloba byla přednesena státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 na začátku hlavního líčení ve změněné formě, což soud akceptoval. Tato pozměněná verze dle mého názoru lépe postihuje naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty trestného činu obžalovanými při zachování totožnosti skutku a soud toto pozměněné znění koneckonců již použil při svém předchozím rozhodnutí v této věci, rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 6T 136/2013, ze dne 21.10.2013, na který je možné v tomto směru plně odkázat. Z nyní odvolávaného rozhodnutí nelze zjistit, proč ve svém rozhodnutí sodu nakonec změněnou podobu obžaloby nerefletoval.

K samotnému rozsudku ze dne 24.11.2016 lze konstatovat, že se nejedná o zdaleka první rozhodnutí v této věci. Poté, co byla Obvodnímu soudu pro Prahu 2 věc přikázána k projednání a rozhodnutí Vrchním soud v Praze, došlo k vyloučení části obžalovaných do samostatného řízení nyní vedeného pod sp. zn. 6T 136/2016. V této věci pak bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 21.10.2013, kdy došlo k odsouzení dvou obžalovaných, a část jednání byla zproštěna. Tento rozsudkem byl dne 27.3.2014 zrušen usnesením Městského soudu v Praze zejména z formálních důvodů a soud prvního stupně následně v intencích právního názoru Městského soudu v Praze rozhodl dne 26.9.2016 podle § 231 odst. 1, 2 tr. řádu za užití § 223 odst. 1 tr. řádu z důvodu § 11 odst. 1 písm. j) tr. řádu o zastavení trestního stíhání všech obžalovaných. Toto rozhodnutí bylo sice potvrzeno dne

29.1.2015 odvolacím soudem, ale k dovolání nejvyššího státního zástupce Nejvyšší soud usnesením ze dne 20.1.2016 obě soudní rozhodnutí zrušil a přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 2, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Obvodní soud pro Prahu 2 (dále soud) pak po provedeném dokazování tedy dne 24.11.2016 rozhodl o zproštění všech obžalovaných podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Soud svoji argumentaci v odůvodnění rozsudku rozdělil na dvě části, a to část týkající se tzv. **Dětských dnů** a část týkající se tzv. **Demonstrací**.

Pokud jde útok v rozsudku **pod bodem 4)**, účast na dětském dnu, konaném v termínu 31.5.2008 až 1.6.2008, soud uvedl, že obžalované jsou zachycené na fotografiích z těchto akcí, opakovaně jsou zde dospělí společně s dětmi před transparentem s nápisem RWU, přičemž obžalovaná Š je dokonce zachycena spolu se samostatně stíhanou Lucií K , která má výmluvně zdviženou pravici, a na dalších fotografiích jsou pak zachyceny dětské skládačky z lega znázorňující nacistické symboly (hákový kříž, hajlující figurka apod.) Soud na jedné straně konstatuje snahu o přinejmenším manifestaci identifikace s pravicovou scénou a i následnou propagaci hnutí RWU a jeho ideologie, zároveň je však zde dle názoru soudu patrná snaha o poskytnutí co nejzajímavějšího programu, rozvíjecího znalosti, schopnosti a dovednosti zúčastněným dětem, což lze dle soudu hodnotit jen pozitivně, na čemž dle názoru soudu nemůže nic změnit ani fakt, že na akci byly prezentovány fašistické symboly, které ale byly kumulovány na jednom místě a zřejmě je nesložily náhodně přítomné děti, ale cíleně přítomní dospělí. Protože nelze dovodit, že by to byly právě obžalované M a Š , nelze pak pouze z toho, že byly vyfoceny před transparentem RWU, vyvozovat jejich trestněprávní odpovědnost za trestný čin podle § 260 tr. zákoníku.

K tomu uvádím, že úvaha soudu v tom směru, že cílem dětského dne bylo poskytnutí co nejzajímavějšího programu přítomným dětem, které se nepodílely na skládání stavebnic s nacistickými symboly, je zcela zavádějící a nesprávná. Nebezpečnost takových akcí je právě v pro děti nepostřehnutelném spojení zábavného programu s propagandou, ke které byly navíc užity dětské hračky. Právě tímto vtíravým a tak říkajíc nenuceným způsobem – formou hry – dochází u malých dětí k poznávání okolního světa, jeho hodnot a pravidel, a tím v daném případě i k pozvolné indoktrinaci prostřednictvím symbolů, odkazujících na zločinný režim. Zatímco v normální společnosti jsou tyto symboly a na ně navazující myšlenky ostrakizovány, přičemž je především úkolem školství a primární rodiny varovat mládež před nebezpečím extremismu, mimo jiné i (neo)nacistické ideologie a (neo)nacistického hnutí, na zmíněných besídkách byly naopak takové symboly prezentovány v kladných konotacích, vytvářejících v dětské mysli zdání, že kupříkladu hákový kříž či zdvižená pravice je společensky akceptovaná symbolika. Šanci, že by si snad děti zmíněných stavebnic nepovšimly, je vzhledem k jejich přirozené zvědavosti možno považovat za vyloučenou. Ostatně – k čemu by pak dané stavebnice na místě činu vůbec byly, kdyby si s nimi nehrály děti. Není přitom rozhodné, kdo konkrétně dané stavebnice skládal, zda dospělí, děti nebo obě skupiny společným dílem (autoři skládaček nebyli v dosavadním průběhu trestního řízení ustanoveni). To, že se obžalované objevují na fotografiích s transparenty pořadajícího RWU, je dle mého názoru důkazem aktivního zapojení do organizace této akce, sloužící k propagaci hnutí RWU, a ne pouhé účasti, když tyto fotografie pak byly později použity k propagaci aktivit hnutí RWU na veřejně přístupných internetových stránkách.

K útoku pod bodem 5), Mikulášská besídka dne 6.12.2008, soud konstatoval, že není pochyb o tom, že obžalované J a R se ho účastnily a obžalovaná J se navíc podílela na zajištění vhodných prostor pro její konání, což je patrné i provedeného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, a byla si vědoma alespoň v obecných rysech povahy hnutí RWU, ve spise však není zajištěn jediný důkaz jakéhokoliv závadového chování obžalovaných vůči přítomným dětem, směřující k jejich ovlivňování či manipulování

rasistickým či jiným závadovým směrem, popis chování obžalované R navíc v obžalobě úplně chybí, trestní odpovědnost tak dle názoru soudu dovodit nelze.

K tomu lze uvést, že není pravdou, že v obžalobě chybí popis chování obžalované R, když je zde uvedeno, že se podílela na organizaci, personálním a materiálním zajištění uspořádání Mikulášské besídky pro přívržence krajní pravice a jejich děti. Její účast na organizaci vyplývá i z provedeného odposlechu telekomunikačního provozu, kde se spolu s ostatními spoluobviněnými domlouvá na organizačních záležitostech. Co se týče charakteru samotné akce, byly zajištěny diplomy s nápisem Resistance Women Unity, jedna ze samostatně stíhaných obžalovaných je pak zachycena na fotografiích v tričku s nápisem RWU. Lze tedy konstatovat, že akce Mikulášská besídka měla sloužit k propagaci hnutí RWU, které lze subsumovat pod hnutí, uvedené v ust. § 260 trestního zákona č. 140/1961 Sb., podrobněji pak níže.

K útoku pod bodem 7), Dětský den 30.5.2009 až 1.6.2009, soud konstatuje, že v obžalobě absentuje popis jednání obžalované J. S tím v zásadě souhlasím a zproštění obžalované J pro tento útok jsem navrhla již v závěrečné řeči.

Soud pak v odůvodnění rozsudku, v části týkající se akcí pořádaných zejména pro děti, **souhrnně konstatoval**, že tyto akce byly organizované pro uzavřenou společnost členů a příznivců hnutí RWU a jejich dětí, a hlavním motivem takových akcí byl deklarovat svou příslušnost k pravicové extrémistické organizaci, přičemž aktivita členek hnutí byla zaměřena dovnitř pravicové extrémistické scény, k čemuž mělo sloužit i použití nacistických symbolů a jejich následná prezentace na internetu. Uzavírá, že použití těchto symbolů na propagačních materiálech i dětských hračkách **mělo význam spíše ornamentální než ideový**. Nepodařilo se prokázat, co se přesně odehrávalo na uvedených akcích, z fotografií je však evidentní, že se vesměs jednalo o **nezávadný program určení pro pobavení dětí**.

V této části odůvodnění si soud zcela zjevně odporuje, když nejprve konstatuje, že použití nacistických symbolů mělo sloužit k deklaraci příslušnosti k pravicové extrémistické scéně, následně však označuje význam užití těchto symbolů za spíše ornamentální než ideový. Základním postulátem sémiotiky jakožto vědy o symbolech je fakt, že symbol nelze nikdy oddělit od obsahu, na který odkazuje. Význam hákového kříže, zdvižené pravice či jakéhokoli jiného obecně známého symbolu nacistického (potažmo neonacistického) hnutí tudíž nikdy nemůže být „ornamentální“, ale vždy je nerozlučně spjat se zločinnou ideologií i politickým režimem. Nelze souhlasit ani s argumentací v tom směru, že se jednalo o akce zaměřené dovnitř hnutí, jelikož soud úplně opomíjí účast nezletilých dětí, pro které byly akce primárně pořádány a které za příslušníky krajně pravicového hnutí považovat jistě nelze. Zde je zcela na místě opětovně upozornit na vysokou nebezpečnost spojení zábavy pro děti a nacistické symboliky.

Soud dále uvádí, že u obžalovaných nebylo prokázáno, že by byly alespoň srozuměny s tím, že fotografie s nacistickými symboly budou zveřejněny na internetových stránkách, přičemž se nepodařilo prokázat, kdo vyrobil předmětné stavebnice z lega, a také nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaných, že akce měly sloužit zejména k pobavení dětí a že si žádných jiných aktivit nevšimly. Nebylo prokázáno, že by došlo k faktickému či alespoň potencionálnímu ovlivňování dětí směrem k jakýmkoli projevům extremismu. Případně vzájemně utvrzování ve správnosti vlastních, resp. společných pravicově extrémistických postojů v tomto případě nedosahuje stupně (v terminologii tehdejšího trestního práva) společenské nebezpečnosti trestného činu.

K tomu uvádím, že není třeba žádného vyššího stupně inteligence, vzdělání, rozsáhlejší orientace v pedagogice, historii ani v geopolitických otázkách k tomu, aby si člověk uvědomil, že spojení nacistických symbolů, všeobecně známých a nezaměnitelných, s dětskou akcí je potencionálně nebezpečně. Tudíž i obžalované, které se na organizaci dětských dnů prokazatelně podílely, musely být s tímto důsledkem minimálně srozuměny – stejně jako jakýkoli jiný průměrně uvažující dospělý člověk. Nehledě k tomu, že šlo spíše o chtěný záměr, že jedním z účelů pořádaných akcí je propagace neonacistických postojů. Míra zábavnosti, s níž soud v odůvodnění rozsudku operuje, je ryze subjektivní kategorií, kterou není snadné změřit či prokázat. Pokud však soud konstatuje, že besídky (pořádané extremistickým hnutím) pro děti zábavné byly, výrazně to zvyšuje jejich společenskou škodlivost. Za další, jelikož sám soud připouští jako jeden z účelů akcí vzájemné utvrzování dospělých účastníků v pravicově extremistických postojích, je s podivem, že zároveň šmahem odmítá možnost ovlivnění potomků těchto účastníků, pro něž jsou rodiče či jejich přátelé přirozeným vzorem a jejich „tvárnost“ je tudíž daleko větší, než dospělých lidí.

V další části odůvodnění rozsudku se pak soud věnuje jednotlivým demonstracím, když **k útokům pod bodem 1 a 2)**, demonstrace na Palackém náměstí v Praze dne 19.1.2008 a na náměstí Emily Škody v Plzni dne 1.3.2008, konstatuje, že společným jmenovatelem je účast obžalované Ivy M , která na obou akcích držela transparent s nápisem Resistance Women Unity. Ta svoji účast odůvodnila špatnou volbou partnera a tvrdila, že se o ideologii hnutí RWU nijak nezajímala. Soud na základě provedené dokazování konstatoval, že vzhledem k tomu, že se účastnila nejméně tří akcí hnutí RWU a ze jejího oblečení na demonstracích je zřejmá snaha o zastření identity, musela si být alespoň v hrubých rysech vědoma toho, že se jedná o organizované shromáždění s konkrétním zaměřením a cílem. Soud dále hodnotí chování obžalované M jako určitou formu propagace hnutí RWU, které lze bezesporu vnímat jako hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka, ovšem dle názoru soudu nelze jednoznačně dovodit úmysl obžalované. S ohledem na věk a dosažené vzdělání, i ovlivnění tehdejšími partnerem, soud uvěřil tomu, že svou účast neměla v úmyslu hnutí jakkoliv podporovat. Motivace jejího jednání odpovídala potřebě někam patřit. Obdobně pak u útoku **pod bodem 3)**, shromáždění na náměstí Jiřího z Poděbrad v Praze dne 1.5.2008, uvádí, že obžalovaná Hana Š byla ovlivněna svým přítelem, kterého na předmětnou akci doprovázela. Obžalovaná ale připustila účast na několika obdobných akcích pořádaných Dělnickou stranou. Soud pak neuvěřil jejímu tvrzení, že považovala za lepší než na akci pouze stát, udělat si procházku a nést v průvodu vlajku. Soud tedy dospěl k závěru, že formálně svým jednáním hnutí RWU přinejmenším propagovala, ale pochybuje o existenci úmyslu ovlivnit další osoby. Soud vyjadřuje pochybnosti o schopnosti hnutí RWU ovlivnit většinovou společnost vůbec. Obdobně pak u **útku pod bodem 6)** týkající se účasti Petry J na manifestu pořádaném Dělnickou stranou dne 1.5.2009, soud neuvěřil tvrzení obžalované o tom, že nevěděla, co se na předmětné akci odehrává. Stupeň společenské nebezpečnosti jejího jednání však vyhodnotil jako nepatrný. V závěrečném hodnocení této části jednání obžalovaných pak soud připouští alespoň u obžalované M úmysl nepřímý, požadovaný materiální znak však její jednání nenaplnilo.

K tomu uvádím, že souhlasím se soudem v tom ohledu, že bagatelizace účasti na demonstracích ze strany obžalovaných je nevěrohodná, a to vzhledem k četnosti těchto účastí, jejich formě, kdy nešlo pouze o pasivní postávání, ale o nesení transparentů či vlajek v průvodu. Nesouhlasím však se závěry soudu o zavinění či stupni společenské nebezpečnosti takových skutků. Zavinění je u obžalovaných možné spatřovat minimálně ve formě nepřímého úmyslu. Přes svůj nízký věk i vzdělání, kterými soud argumentuje, musely být schopny rozpoznat nebezpečnost svého jednání. Obžalovaná M jistě i kvůli tomu měla *tempore criminis* na sobě tmavé sluneční brýle a šátek v tváři, což je typické chování osoby, která si přeje zakrýt svou identitu. Pakliže jakákoli svéprávná osoba dobrovolně třímá v ruce nějaký transparent, pravidla logiky nepřipouštějí jinou možnost, než že tímto

jednáním podporuje sdělení či symbol na takovém transparentu prezentovaný. Opak by popíral vlastní princip shromažďování či demonstrací, při kterých se lidé obdobným způsobem projevují odnepaměti. Nic na tom nemění ani dosti reálná možnost, že primárním motivem jednání všech obžalovaných bylo zalíbit se svým tehdejšími partnerům, resp. s nimi trávit volný čas. Je skutečně možno domnívat se, že bez špatného příkladu svých tehdejších mužských protějšků by se obžalované trestné činnosti samy od sebe nedopustily. Nebylo prokázáno, že by obžalované byly horlivými, ideově hluboce přesvědčenými stoupenkyněmi neonacistického hnutí, což kromě jiného naznačuje fakt, že nikdy předtím ani potom již nebyly stíhány pro obdobnou trestnou činnost. Pro zavinění formou nepřímého úmyslu je však typické právě to, že pachatel svým jednáním prvotně sleduje jiný cíl (třebas i právem aprobovaný), ale při jeho naplňování vědomě páchá – v podobě jakéhosi vedlejšího produktu – trestnou činnost. Právě k této situaci zde došlo.

Ač o potenciálu samotného RWU zásadně ovlivnit většinovou společnost můžeme vyslovit pochybnost, nelze přehlédnout, že jeho aktivity (veřejně přístupné webové stránky, účast na akcích v centrech měst, přístupných široké veřejnosti), k takovému ovlivnění směřovaly a obžalované si toho musely být vědomy a s tímto případným následkem být srozuměny. Připomíná se, že předmětné akce se konaly pod záštitou a ve prospěch Národního odporu, což je již podstatně rozšířenější, vlivnější a tudíž nebezpečnější neonacistické hnutí. Co se týče soudem deklarovaného nepatrného stupně nebezpečnosti jednání obžalovaných, při jeho hodnocení je nutné se zaměřit na samotnou povahu hnutí RWU. Z obsahu internetových stránek RWU, z tam zachycených proklamací, propagovaných akcí, z materiálů zajištěných pro domovních prohlídkách apod. je možné citovat např. výroky „*Našimi partnery a otci našich dětí musí pouze evropští bílí muži*“ či „*Hrozí úpadek bílé árijské populace, úbytek na úkor té barevné, horší a často i méněcenné, která se chystá doslova zaplavit náš evropský prostor a ve svých důsledcích vlastně zničit naši kulturu a naši existenci*“ a tak podobně. Z nich je zcela zřejmé, že minimálně jedním z účelů tohoto hnutí bylo hlásání národnostní a rasové nesnášenlivosti. Fakt, že hlavní motivací založení takového hnutí byla kromě nezbytné sebe prezentace především snaha jeho členek podpořit jiné, známější hnutí Národní odpor, Svobodný odpor či později soudně rozpuštěnou Dělnické strany, nebezpečnost aktivit RWU nijak významně nesnižuje. Další významnou iniciativou RWU byla finanční a morální podpora osob odsouzených a uvězněných za trestné činy proti životu a zdraví a proti lidskosti, tedy osoby označené na předmětném webu RWU za „*osobu uvrhnutou do vězení proto že bojovala za záchranu bílé rasy*“. Snaha o propagaci hnutí, hlásající výše zmíněné myšlenky, nemůže dle mého názoru být nikdy považována pouze za „nepatrně“ společensky nebezpečnou, naopak takovou snahu o rozlišování mezi rasami a z toho vyplývající diskriminaci je potřeba vzhledem k historickým zkušenostem vždy tvrdě potírat a nejlépe zarazit již v samém zárodku – zde je možno odkázat na koncept tzv. bránící se demokracie, definovaný v minulém století německým exilovým akademikem Karlem Loewensteinem.

Dle mého se tak Obvodní soud pro Prahu 2 pro shora uvedené důvody nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a zjištěné skutečnosti hodnotil nesprávně.

Vzhledem k výše uvedenému **n a v r h u j i**, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně.

Státní zástupkyně
Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2
Mgr. Táňa Dočekalová